

Геращенко Марія Григорівна

1928 р.н., жителька с. Піщана,

(запис 2007 р. директора Будинку культури Крижанівської А.В.)

Кажуть, що був недород, неврожай. Насправді ж од держави йшли і відбирали в людей все, що вродило. Батько не хотів віддавати, то його побили сильно. Батько вмер, а ми хату проміняли на відро жита, потім довго ще жили в тій хаті.

Крім батька, вмер від голоду і брат Коля.

Троцька Ніна Талимонівна

1918 р. н., жителька с. Піщана,

(запис 2007 р. директора Будинку культури Крижанівської А.В.)

Їздили з поборами голова колгоспу і голова сільської ради, а також інші люди на підводах. Приїжджали по декілька чоловік, розходилися по подвір'ю і забирали все, що було.

Я пам'ятаю, коли забрали наші речі, я з воза хотіла украсти свої черевики, то голова колгоспу побачив і почав мене бити батою і тягати за коси.

Вигнали нас із хати і ми жили у сусідів, поки батько не знайшов роботи в Ленінграді і не забрав нас до себе. Але ми пробули там недовго, бо керівництву сказали, що ми куркулі, і ми вернулися назад в село. Своїх тітку і дядька-інваліда не застали. Вони померли з голоду, їх заморили, не давали їсти, щоб скоріше померли і залишили хату для колгоспу, інваліди їм були в тягу.

Пам'ятаю сусідку, яка з'їла свого сина, а нам говорила, що він у родичів в сусідньому селі Острійках. А друга сусідка зварила двох дітей, але з'їсти їх не встигла. В той час, якщо декілька днів не бачили дітей, то до їх батьків направляли дільничого з виконавцем. В той час вони прийшли до них, а там в печі стояли два горщика, коли дільничий заглянув, він побачив частки тіла. Я

пам'ятаю, як вона бігла за дільничим і всувала на ходу руку в горщики, щоб щось витягти, один раз вона витягла маленьку ручку дитини і почала тягти до рота, то дільничий вибив з рук «м'ясо».

Хоронили цих дітей у горщиках.